

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **akad. mal. M. Z. a spol.** pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) a iné, o dovolaní obvinených akad. mal. M. Z. a M. Z. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. J. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. septembra 2006, č. k. 4 To 33/06-123, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvinených akad. mal. M. Z. a M. Z. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné z 28. novembra 2005, sp. zn. 2 T 32/05, bol obvinený akad. mal. M. Z. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s trestným činom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. a obvinená M. Z. zo spáchania trestného činu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16. septembra 2004 asi o 18.50 hod. v H. na ulici L. č. X. fyzicky napadli Ing. Arch. J. K. tak, že bezprostredne po tom, ako vystúpil z vozidla, ho obžalovaná M. Z. chytila jednou rukou za vlasy a druhou pod krkom a vtedy ho obžalovaný akad. mal. M. Z. udrel päťou do tváre a keď sa snažil

poškodený odísť, tohto udrel päsťou do hrude tak, že spadol na odpočívadlo a vtedy ho obžalovaný ešte niekoľkokrát kopol do oblasti hrude, brucha a ramena, čím mu spôsobil pohmoždenie v oblasti hrudnej chrbtice ľahkého stupňa a zlomeninu VIII. a IX. rebra vľavo bez posunu úlomkov, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou do 18. októbra 2004, t. j. 33 dní.

Za to bol obvinenému akad. mal. M. Z. podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. a § 53 ods. 2 písm. b/, § 53 ods. 3 Tr. zák. uložený samostatný úhrnný peňažný trest vo výmere 5 000 (päťtisíc) Sk pri súčasnom ustanovení náhradného trestu odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Obvinenej M. Z. bol podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 57a ods. 1 Tr. zák. a § 57b ods. 1 Tr. zák. uložený samostatný trest zákazu pobytu v meste Humenné na 1 (jeden) rok.

Obvinenému akad. mal. M. Z. bola podľa § 228 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) uložená povinnosť nahradiť poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni Bratislava, pobočka Humenné, škodu v sume 1 837 Sk.

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 21. septembra 2006, č. k. 4 To 33/06-123, bolo odvolanie obvinených akad. mal. M. Z. a M. Z. podané proti citovanému rozsudku okresného súdu podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali obvinení akad. mal. M. Z. a M. Z. písomným podaním z 13. februára 2007 (č. I. 135 spisu) dovolanie, ktoré na základe výzvy v zmysle § 379 ods. 1 Tr. por. doplnili prostredníctvom obhajcu JUDr. J. M. písomným podaním z 10. mája 2007 (č.l. 144 spisu).

Dovolatelia v ňom namietali naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie súdu

prvého stupňa, je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. V konaní boli odsúdení len na základe výpovede svedka K., ktorá bola jediným priamym dôkazom proti tvrdeniam obvinených. Na druhej strane iní v konaní vypočutí svedkovia (G. K., p. H. a dvaja príslušníci polície) nepotvrdili, že by obvinených videli na mieste činu. Ďalej poukázali na to, že poškodený počas predmetného trestného konania vykonával stavebný dozor a bol činný ako architekt na stavbe rodinného domu JUDr. P. – právneho zástupcu poškodeného a JUDr. P. – okresnej prokurátorky v Humennom. Taktiež uviedli, že poškodený má na svedomí delikty podvodného charakteru voči štátu a súkromným osobám a má na svedomí viac ako 3,5 milióna dlhov voči súkromným osobám, ale aj štátnym inštitúciám a nie je pre nič súdený (túto informáciu mali získať od majorky Ž. na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Humennom). Ďalej poukázali na to, že poškodený (ktorého v dovolaní označili ako „údajného poškodeného“) v konaní štyrikrát zmenil výpoveď ohľadne priebehu inkriminovaného fyzického útoku. Za pozoruhodnú označili skutočnosť, že v lekárskej správe nachádzajúcej sa v spisovom materiáli nie je zmienka o škrabancoch, opuchu, odrenine či hematóme, ktoré sú samozrejmi sprievodnými znakmi pri mechanizme poškodenia uvádzanom poškodeným. Vyjadrili presvedčenie, že nález na rebrách poškodeného pochádza z iného obdobia, lebo poškodený má deformovaný hrudník. Ani policajná správa neobsahuje fotografické dokumenty o tom, ako poškodený vyzeral po inkriminovanom útoku. Dodatočné fotografie z rekonštrukcie vykonanej políciou bez prítomnosti odsúdených nemali byť použité ako dôkaz a nemali sa v spise ani nachádzať. Poškodený obvinených obvinil po tom, ako ho títo po štvorročnom vyšetrowaní podvodného konania, ktorého sa mal voči nim dopustiť a poškodiť ich o vysokú sumu peňazí, upovedomili daňový úrad v Humennom o jeho príjmoch. Celú túto „kauzu“ považujú obvinení len za pomstu poškodeného za toto oznámenie na daňovom úrade v Humennom. Žiadali preto, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, teda Okresnej prokuratúre Humenné a poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Z nich sa k podanému dovolaniu nikto nevyjadril.

Po tomto postupe predložil Okresný súd Humenné dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľmi namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť**.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Z podaného dovolania je zrejmé, že obvinení namietali výlučne nesprávnosť skutkových záverov súdov oboch stupňov a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov).

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný v danom prípade posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať. Dovolatelia však z uvedeného hľadiska nesprávnosť právnej kvalifikácie v pôvodnom konaní ustáleného skutku nenamietali, ale namietali výlučne nenáležité zistenie skutkového stavu a nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, čo v dovolacom konaní v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemožno úspešne namietat'. Dovolací súd je pritom oprávnený posudzovať dovolanie obvinených len z hľadiska chýb v dovolaní vytýkaných, čo implicitne vyplýva z § 374 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvinených odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. júna 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: